

Портрет на успелия човек, когото познавам

Въпросният човек е много богат. Притежава неизмеримо, огромно по същността си богатство, за което всеки би му завидял. Не се оплаква от нищо, от липсата на нищо, винаги има какво да сложи на трапезата си. Спечелил е богатство си трудно, защото е разбрал, че всичко хубаво на този свят се постига с много труд и вяра в собствените възможности и сили. Разбрал е, че живота не сервира нищо на готово, забравил е какво означава агонията на отказа да се бориш, да се трудиш, да мразиш съществуването си, да мразиш всичко, което те прави да бъдеш по-малко човек. Неговото богатство включва безброй златни жълтици и той ги раздава свободно, на тези, които са ги заслужили. Не пести жълтици, предлага ги и не го разочарова факта, щом насрещния не ги приеме. Има по една жълтица за всеки, с който се размине сутрин, по една за всеки, който го заговори, по една за всеки, който изпитва доверието му, смелостта му, мълчанието му, съветите му. Неговите жълтици си имат име, наричат се човешки жълтици или жълтици на умението. Жълтиците на човешкото умение са качества, плюсове, минуси, мечти и амбиции. Те са съвкупност от съществуването на човека. За това и неговото богатство е неизмеримо, той е богат в бедността и беден в богатството. Той е превъзхождащ и в същото време превъзхождан. Той знае, че богатството, което притежава е пръснато по света и всеки притежава частица от него.

Успелият човек притежава неуморимият дъх на борбата, неспирният брод на духа, невъобразимата сила на стоманата, защитната преграда на щита и непоколебимата решителност на истината и това богатство го прави щастлив.

Той не само вярва, че в този живот всеки човек има своето място под слънцето, всеки човек има своя мисия да изпълнява, но и знае, че пътят е тежък и труден, осеян с бодливи тръни и тъмнина..навсякъде, макар и в сънищата си да вижда осеяни с цветя поля.

Като всички останали търси своята мисия и своето място в света. Хлопа на различни врати, по улиците тихо заглъхнали в зимните вечери със студ жестоко осеяни. Търси своите ближни, които сякаш безвъзвратно са заминали, на гурбет по чужбина. Търси препитание, подслон и топлина. Види ли огън или светлина в далечината, забързва крачка, за да стигне възможно най-бързо, но реалността бързо събужда съновния блян, а очите

виждат падаща звезда или вече загасен горски пожар, разпален по невнимание.

Чувства тъга, самота, нещастие, из цялата тая глъч на оживените улици. Шепнещи гласове го подканват към грях, гледат с приятелски и влюбени очи. Понякога застива загледан в тях..., в очите... размишлявайки за живота, смеейки се сам на спомените.

Той е коктейл от цветни и безцветни чувства, експлозивни гурме вкусове от настроения, тежки задушевни димове от тютюн с вкус на цитруси. Студен и безмълвен като полярен ледник, топящ се на горещото слънце и превръщащ се в айсберг. Той намира щастието в утрото, в мократа прясно окосена трева, във вълните на топлото солено море, в разнообразието на песните на птиците, във воя на вълците.

Доблест, смелост, страх, чувство за вина, за дълг... трудно е да останеш безразличен към човешката същност.

Успялата личност която познавам всъщност е многоцветна. Със своите неспирни стремежи успялата личност в моите очи е чисто и просто едно човешко същество, което копнее да запази себе си, рода си. Съхранява човешкото в себе си, историята и традициите си. Бори се за честта си и за честта на своята родина. Бори се за името си и за името на своята родина. Успелият човек в моите очи не е зависим от чувства, от емоции, от някой друг. Успелият човек в моите очи не подвида коляно, не изпълнява безстойности поръчения, не се изправя срещу истината, когато знае че греша. Той не пречи на по-добрите, съвсем не, съветва ги, съпътства ги и търси начини, а не оправдания. Успелият човек знае кое колко струва и какво и кой си заслужава каузата. Успелият човек представлява масата. Каквато е масата, такъв е и успелият човек, успелият човек е олицетворение на държавата, на народа, на представата на света за успех. Успелият човек е щастлив, това е неговата главна цел. Свободата да бъде щастлив. Успеха за него не са парите, той отдавна знае, че парите са средство за постигане на целите, успеха за него не е свободата, той отдавна знае, че свободата е пътят, а не целта, успехът за него не е кариерата, макар в миналите си животи да е бил кариерист, нито славата, почитта или обичта на хората, нито материалните придобивки, кухи отвътре.

Успелият човек е идилия, утопия, съвкупност от всяка малка единица успех, пръснат като песъчинка в голямото море от пясък. Така както песъчинките на пясъка не могат да се преброят, така и успеха няма

своя собствена стойност, той не може да се измери. Успехът има различна представа за всеки по отделно. Успехът е безкрайност сложен в рамките на неизмеримото време, а успелият човек, когото познавам си ТИ, този който живее тук и сега, не вчера , не в миналото или в далечното бъдеще, а сега в настоящето. Само тук и сега проличава стойността на твоя успех. Това което те прави да бъдеш човек, това е успех! ТИ си Успехът и същевременно си част от него! ТИ си съвкупността и единицата, ТИ си цялото и частицата! За това успелият човек, който искат да виждат очите ми има едно превъзхождащо качество, той всеки ден надраства себе си! Той се стреми да изгражда не да руши, да променя себе си и заедно с това и околните към една по-справедлива представа за успех - успеха на цялото! Успелият човек е намерил мястото си и знае за чия кауза се бори! Успелият човек си ТИ! ТИ знаеш какво е добро, ТИ можеш да различиш истината от бляна, да разбереш доброто и да го отсееш от илюзията. Силата е в теб, в твоите ръце, в твоята представа за по-добър свят, за по-добра България днес, не вчера, не в далечното бъдеще. Тук и сега, ти си човек, ти си успех и ти превръщат успеха в стойностен компонент от човешкото цяло! Успелият човек си ТИ и ТИ си УСПЕХЪТ!